

W.J. Lowe

Alleen met Jezus

Johannes 9

Johannes 9 gaat over een arme man die blind was vanaf zijn geboorte. Jezus zalft zijn ogen en stuurt hem naar het badwater van Siloam om zich daar te wassen. Hij gaat ernaar toe, wast zich en kan weer zien. Nu hij opeens kan zien, zijn de burenen in verwarring. Zij spreken over hem als diegene die zat te bedelen. Maar hij bedelt niet meer. Sommigen zeggen: *'Hij is het; anderen zeiden: Nee, maar hij lijkt op hem'* (vs. 9). Hij was zo veranderd nu hij weer kon zien, dat men hem nauwelijks meer kon herkennen. Hij is zich ook ervan bewust dat hij veranderd is en zegt: *'Ik ben het'* (vs. 10). Maar men wil precies weten wat er gebeurd is. Om de een of andere reden heeft de gebeurtenis hen onrustig gemaakt. De man wordt ondervraagd en hij getuigt eenvoudig en eerlijk over wat hij heeft meegemaakt. Hij zegt: *'De mens die Jezus heet, maakte slijk, bestreek mijn ogen en zei tot mij: Ga heen naar Siloam en was u. Dus ging ik weg, waste mij en kon zien.'* Nu worden de mensen nog onrustiger en de zaak wordt bij de farizeeën gebracht. Die ondervragen de man die blind geweest was, en hij kan maar één antwoord geven: *'Hij legde slijk op mijn ogen, ik waste mij en ik zie.'* Dat waren de feiten. Het was de waarheid. Wat kon hij hieraan nog toevoegen?

Het is vreemd dat de waarheid – waarover zij zich moesten verblijden – de oorzaak werd van die onrust. Maar zoals het toen was, zo is het nu ook nog en zo zal het altijd zijn. De farizeeën zijn verdeeld (vs. 16). De Joden ongelovig (vs. 18). Allemaal gaan ze naar de ouders van de blindgeborene. Het ongelooft en de eigengerechtigheid worden niet gekalmeerd, wanneer niet bewezen kan worden dat het verhaal niet klopt. Wat hun zoon betreft kunnen de ouders zonder aarzeling

getuigen: *‘Wij weten dat dit onze zoon is en dat hij blind geboren is.’* Maar zij weigeren verder te gaan en in de ogen van de Joden in opspraak te raken. *‘Hij is volwassen, vraag het hemzelf.’* Zij willen niet weten hoe en door wie hun zoon van de duisternis in het licht gekomen is. *‘Dit zeiden zijn ouders, omdat zij bang voor de Joden waren; want de Joden waren al overeengekomen dat, als iemand Hem als Christus beleet, hij uit de synagoge zou worden gebannen’* (vs. 22). Ongetwijfeld waren ze eerst blij geweest met zijn herstel. Want zo’n blijdschap als hij had laat de mensen niet koud. Maar dit bleek voor hen niet het belangrijkste te zijn. Nu de naam van de Weldoener in een kwaad daglicht blijkt te staan, staat hun plaats in de synagoge op het spel. Dat is meer dan ze kunnen verdragen, die willen ze niet verliezen. *‘Zij werden aan Hem geërgerd.’*

Maar hun zoon ergerde zich niet. Een plaats in de synagoge had hem niet het zicht hergeven. De farizeeën hadden hem niet naar Siloam gezonden om zich te wassen. Hoewel hij een Jood was, had hij nooit iets anders kunnen doen dan bedelen. Nu was hij bevrijd, en het was Jezus door Wie hij was bevrijd. Zou hij zijn Redder verloochenen tegenover de farizeeën? Ze spreken schijnbaar vrome woorden: *‘Geef God heerlijkheid.’* Ze menen op die manier hun godslastering te kunnen verhullen. Maar de blindgeborene was nu in het licht. Jezus had hem daar gebracht, en hij wilde trouw zijn aan wat hij had ontvangen. Het getuigenis dat hij over Hem gaf had grote gevolgen voor hem, want zij waren overeengekomen Hem te verwerpen. Maar het kon de blindgeborene niets schelen, hij moest van de waarheid getuigen. *‘Hij dan antwoordde: Of Hij een zondaar is, weet ik niet; één ding weet ik, dat ik blind was en nu zie’* (vs. 25). Later zegt hij: *‘Van eeuwigheid af is het niet gehoord, dat iemand de ogen van een blindgeborene heeft geopend’* (vs. 32). De bedelaar is een prediker geworden. Wat een waardige houding is het gevolg van het feit dat men eerlijk is over, en trouw aan wat men ontvangen heeft. Tegelijkertijd kost het hem ook wat. Ze bspotten hem, ze verketteren hem. Omdat hij overgegaan is van Mozes naar Hem, Die meerder is dan Mozes. Omdat zij met de mond vol tanden staan over zijn woorden. Ze stoppen hun oren dicht, en uiteindelijk werpen ze hem naar buiten. Zij hadden gedaan wat ze konden doen.

Weet u wat dit allemaal betekent? Bent u in het licht gebracht? Niet alleen in het licht van de behoudenis, maar ook op het terrein van de waarheid, bijv. over de gemeente, de Heilige Geest of de wederkomst van de Heer? Kortom op het hele terrein van de gedachten van God. Bent u trouw geweest aan dat licht? Als dat zo is, dan begrijpt u waarover ik spreek. U weet dan wat het is om vader, moeder, godsdienstige verbindingen en posities te moeten verlaten. Het kan gebeuren dat u zonder het te willen alleen komt te staan. U zult dan zegen ondervinden. Maar de zegen voorkomt de eenzaamheid niet. Door de werkelijkheid kunnen behoeften

verdwijnen en problemen worden opgelost, maar het hart wordt niet bevredigd. Voor het hart is een Voorwerp, een Persoon nodig.

De Heer ontmoet deze man, die door zijn trouw in eenzaamheid is terechtgekomen en Hij wil hem uit dit isolement halen. *'Geloof u in de Zoon des mensen?'* vraagt hij aan hem. De man is bereid een stap verder te gaan, zoals iemand doet die trouw is aan het licht dat hij heeft ontvangen. Hij antwoordt: *'Wie is Hij, Heer, opdat ik in Hem geloof?'* Jezus zei tegen hem: *'U hebt Hem niet alleen gezien, maar Hij Die met u spreekt, Die is het.'* Dat is voldoende. Hij Die hem het gezicht had hergeven, is nu het Middelpunt van heel het toneel geworden dat zich opent voor zijn geestelijk oog. Wat betekenen nu vader, moeder, synagoge en alle andere dingen? Wat hij nu gevonden heeft, maakt alles wat hij heeft verloren onbelangrijk. Hij heeft *Hem* gevonden, en Hij is voldoende om zijn hart te vullen voor tijd en eeuwigheid. Hij valt aan Zijn voeten neer en aanbidt Hem. Voortaan is Jezus voor hem de voornaamste Persoon in zijn leven. Zijn hele leven lang zal hij Hem dienen en Zijn belangen behartigen. Iedere dag zal hij genieten van Zijn goedkeuring over zijn leven, tot op het moment dat hij die goedkeuring uit Zijn mond zal horen. Dat is *'verreweg het beste'* (Fil. 1:23). Hij heeft Hem gevonden van Wie alle zegen komt, de Heer Zelf.

Hij is niet van de ene naar de andere synagoge gegaan. De één misschien nog godvrezender of rechtzinniger in de leer dan de andere. Hij heeft ook zijn opvattingen niet gewijzigd, of een betere manier gevonden om God te dienen. Nee, hij heeft alles wat hij had losgelaten, en alles waaraan hij behoefte had gevonden; voor nu en voor de eeuwigheid. De Zoon van God, Christus Zelf, Hij alleen.

Stel u eens voor, dat er iemand bij de Heer was, toen de blinde Hem ontmoette? Wat zou er dan gebeurd zijn? Was Christus Zelf niet voldoende voor hem? Was het nodig dat er veel mensen bij Hem waren? Nee, en ik herhaal het graag, dat Hij en Hij alleen in deze omstandigheden voldoende voor het hart is. Wat zou er gebeurd zijn, als de blindgeborene 10.000 mensen had gevonden die de Zoon van God wilden volgen? Hij zou ongetwijfeld bij al die mensen zijn geweest. Maar hij was liever bij Christus dan bij die 10.000 mensen.

Veronderstel eens dat die 10.000 mensen na hem gekomen zouden zijn. Hij zou er zeker blij mee geweest zijn; en ook met de eer die de Heer, Die hij liefhad, hierdoor ten deel gevallen zou zijn. Maar deze duizenden konden niets toevoegen aan zijn vreugde in Christus.

Stel je voor dat er onrust is in de gemeente. Velen ergeren zich en gaan weg. Welke conclusie trekken we dan hieruit? Naar wie gaan we? Er is niemand zoals Hij. Als de Heer uw hart niet vult en u niet 'alleen met Jezus' bent geweest, wees er dan van

overtuigd dat u niet staande zult blijven in de storm. Wanneer u vergaderd bent tot *hen*, in plaats van tot *Hem*, dan moet u nog iets leren. En ook nog wat loslaten. Dan hebt u het middelpunt voor uw hart nog niet gevonden, en bent u nog verdwaald. Wees echter hiervan overtuigd: de satan zal ieder op de proef stellen, die zich aan de naam van Christus verbindt. Maar als u in Christus alles hebt gevonden, wat kan er op aarde nog met u gebeuren? U hebt een uitzicht naar boven, daar waar niets de heerlijkheid van Zijn aangezicht zal bedekken. Wij zullen dan zien hoezeer Hij het waard is dat wij alles opgeven uit trouw jegens Hem.

Bron: Le Messenger Évangélique 1956-91; Titel: Seul avec Jésus

